

י' תשרי

בְּהֵוֹא זְמַנָּא הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ אֱלִין אַבְהֹן, וְכוּן דִּלְהוֹן אֲתַגְלִיָּאן עַל שְׂכִינְתָא דְאִיהִי אֶרֶץ חַיִּים, וְעַל בְּנֵהָא דְאֲתַמַּר בְּהוֹן (בראשית כח יד) וְהָיָה זְרַעְךָ כַּעֲפַר הָאֶרֶץ, (שיר ב יב) עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ, (שמות טו א) אִזּוּ יִשְׁרֵי מִטְּשָׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ, (ישעיה נב יח) קוֹל צוֹפִיךָ נִשְׁאֵן קוֹל יַחְדָּיו יִרְנְנוּ, כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהו"ה עֵין, בְּהֵוֹא זְמַנָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁבַּח לָהּ, הִדְא הוּא דְכַתִּיב (שיר ז יז) רֵאשֶׁה עָלֶיךָ כַּפְרָמֶל, דָּא תַּפְלִין (ד' קמ"ד ע"ב) דִּירִישָׁא, וְרַצוּעֵין תַּלְיִין מִפְּאֵן וּמִפְּאֵן כְּזִמְרוֹת, דְּאִינוּן כַּפְרָמֶל דִּתַּלְיִין מִגְּפֹן, וְדִלְת רֵאשֶׁה כְּאַרְגָּמֹן דָּא תַּפְלָה דִּידָּהּ, מַה דִּהְוֹת דִּלְת בְּגָלוּתָא עֲנִיָּה, הִדְא הוּא דְכַתִּיב (תהלים קב א) תַּפְלָה לְעֵנִי כִי יַעֲטוּרִי, תְּהֵא לְבוּשָׁא כְּאַרְגָּמֹן, דְּאִיהוּ סוּד א"וּרִיאַל ר"פֶּאֶל ג"בְּרִיאַל מ"יכֶּאֶל נ"וּרִיאַל, (שיר ז יז) מְלֶךְ אֲסוּר בְּרֵהטִים דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהו"ה, דִּיהֵא אֲסוּר בְּאַרְבַּע פְּתִים דִּילָּהּ דְּאִינוּן אֲדנִי, אַרְבַּע רֵהטִי מוֹחָא, דִּיהֵא אֲסוּר בְּרֵהטִים כְּגוֹנָא דָּא יֵאֲהֻדוּנָהּ, כִּי שְׂמֵךְ בְּךָ וּבְךָ שְׂמֵךְ, וְדָא אִיהוּ סוּד אָמֵן מִן אַרְגָּמֹן.

דְּבַר אַחַר (שם) רֵאשֶׁה עָלֶיךָ כַּפְרָמֶל, דָּא (תהלים קיט קס) רֵאשֶׁה דְּבַרְךָ אָמֵת, דִּלְת רֵאשֶׁה כְּאַרְגָּמֹן דָּא שְׂכִינְתָא, מְלֶךְ דָּא אַבְרָהָם, אֲסוּר דָּא יִצְחָק בְּעַקְדָּה, בְּקִשְׁרָא דִתַּפְלִין דִּדְרוּעָא שְׂמֵאֲלָא, בְּרֵהטִים דָּא יַעֲקֹב בְּאַרְבַּע רֵהטִי מוֹחָא דִתַּפְלִין דִּירִישָׁא, דְּאֲתַמַּר (בראשית ל לח) בְּרֵהטִים בְּשַׁקְתוֹת הַמָּיִם.

קָם רַבִּי שְׂמַעוֹן וְאָמַר, אֲתַפְנִישׁוּ חִיילִין קוּדְשֵׁין עֲלֵאִין וְתַתְּאִין, לְמַחְמֵי בְּקִשׁוּטָהָא דְכַלָּה, דְּהֵא חוּפְּהָ מִתַּתְּקָנָא לְגַבְּהָ, וְחַתָּן קָא נְטִיל לָהּ תַּמָּן, פִּתַּח וְאָמַר אֵלֶיהוּ אֵלֶיהוּ נְחִית הָבָא, אֲנִתּוּ וְחִיילִין דִּנְשַׁמְתְּהוֹן דִּצְדִיקָיָא דְמִתִּבְתָּא עֲלֵאָה וְתַתְּאָה, לְקִשְׁטָא לְכַלָּה, מִידָּהּ הָא נְחִית אֵלֶיהוּ בְּכַמְהָ חִיילִין דִּמְלֵאכִין וּבְכַמְהָ נְשַׁמְתִּין.

פִּתַּח וְאָמַר רֵאשֶׁה עָלֶיךָ כַּפְרָמֶל, בְּלָהּ כְּמַה מִתַּתְּקָנָא רֵאשֶׁה בְּתַפְלִין דְּאִיהוּ (נ"א דְּאִינוּן) פְּאֵר עַל רֵאשֶׁה, דִּעֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (יחזקאל כד יז) פְּאֵרְךָ חֲבוּשׁ עָלֶיךָ, וְרַצוּעֵין תַּלְיִין מִהֵאִי סְטָרָא וּמִהֵאִי סְטָרָא, מַה דִּהוּוּ תַלְתְּלִים שְׁחוּרוֹת כְּעוֹרֵב, הָא אִינוּן יְרוּקִין כַּפְרָמֶל, כְּעֵלִין יְרוּקִין דְּאִינוּן בְּגִפְנִין כַּפְרָמֶל, וּמַה דִּהְוֹת בְּגָלוּתָא דִלְת, תַּפְלָה לְעֵנִי, וְדָא תַּפְלָה דִּידָּהּ, דְּבָהּ הוּא מִתַּעֲטָפָא עֲנִי בְּגָלוּתָא (ס"א בְּצִלוּתָא), הִדְא הוּא דְכַתִּיב (תהלים קב א) תַּפְלָה לְעֵנִי כִי יַעֲטוּרִי, כְּעַן אֲתַמַּר בְּךָ (שיר ז יז) וְדִלְת רֵאשֶׁה כְּאַרְגָּמֹן, מְלֶךְ אֲסוּר בְּרֵהטִים, אֵלִין אַרְבַּע רֵהטִי מוֹחָא, אַרְבַּע פְּתִי דִתַּפְלִין דְּאִינוּן אֵהִי"ה, וְכֵן בְּיַד אֵהִי"ה, כְּחוּשְׁבֹן חַד וְעֵשְׂרִין אֲזַפְרוֹת דִתַּפְלִין דִּירִישָׁא, וְחַד וְעֵשְׂרִין אֲזַפְרוֹת דִתַּפְלִין דִּידָּהּ, וּסְלִיקוּ לְחוּשְׁבֹן

אהי"ה אהי"ה, הוא מְלֶךְ אֱסוּר בְּרִהָטִים, אֲשֶׁר אהי"ה, וְאִיהוּ רַא"ש יְהו"ה קְרִינָן לֵיהּ, אֱסוּר בְּכֻלָּהוּ אִזְכָּרוֹת.

דְּבַר אַחַר רֵאשִׁיף עֲלֵיהּ כְּפַרְמֶל, רִישָׁא דִּילָךְ פְּלָה, עַל פְּלָהוּ חֵיילין סְלָקָא, (סו) עַל שְׂשִׁים הַמָּה מְלָכוֹת דְּאִינוּן שְׁתֵּין סְדְרֵי מִשְׁנָה, וְסְלָקִין לְשִׁית מְאָה, וְלְשִׁים רַבּוּא, וְשִׁמְנִים פְּלָגְשִׁים דְּהוּן תְּמַנִּין סְפָרֵי דְאַגְדָּתָא, וְעֲלָמוֹת אֵין מְסַפֵּר אִינוּן הַלְכוֹת דְּלִית לֹון מְסַפֵּר וְחֻשְׁבָּן, דְּאִינוּן נִימִין דְּשִׁעְרִין דְּכֻלָּהּ דְּלִית לֹון חֻשְׁבָּנָא, וְאַנְתְּ פְּלָה סְלִיקַת עַל פְּלָהוּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (מְשָׁלִי לֹא כֵט) רַבּוֹת בְּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְאַתְּ עָלִית עַל פְּלָנָה.

דְּבַר אַחַר רֵאשִׁיף עֲלֵיהּ כְּפַרְמֶל, שְׁעֵרָא דִּילָךְ פְּמָה אִיהוּ מִתְתַּקְנָא בְּתַלְתָּ עֲשָׂר תְּקוּנִין, דְּאִינוּן תְּרֵי עֲשָׂר מְזֻלוֹת וְסִיחָרָא תַלְתָּ עֲשָׂר, וְנִימִין דִּילָךְ אִינוּן כְּכַבְיָא וּמְזֻלֵי דְלִית לֹון חֻשְׁבָּן, וְדִלִּת רֵאשִׁיף, אַנְתְּ (הוּא) דְּהוּיִת סִיחָרָא עֲנִיָּה תַחוּת פְּלָהוּ כְּכַבְיָא, מְהִדְקָא בֵּין רַגְלִין, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (רוֹת ג ז) וַתִּגַּל מְרַגְלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, כְּעַן הָא אַנְתְּ רִישָׁא לְכֻלָּהוּ, כְּאַרְגָּמָן דְּאִיהוּ אָמֵן יֵאֱהַדוּנָה", אַנְתְּ אַדְנִי, מְלֶךְ דְּאִיהוּ יְהו"ה, אֱסוּר בְּרִהָטִים דִּילָךְ, אַרְגָּמָן א"וֹרִיאַל ר"פֶּאֶל ג"בִּרִיאַל מ"יכָאֶל נ"וֹרִיאַל, חֵיילין קְדִישִׁין שְׁמַעוּ.

כַּד חָתַן דְּאִיהוּ שְׁמִשָּׂא יִיתִי לְאַנְתְּרָא לְסִיחָרָא, אִיהִי אַתְקִשְׁטַת בְּשִׁעְרָהָא דִּילָהּ, מִתְתַּקְנָא בְּתַלְתָּ עֲשָׂר (נ"א בְּתַרִיסַר) דְּקִנִּין (דְּרַגְזִין, תְּקוּנִין), דְּאִינוּן תְּרִיסַר מְזֻלוֹת, שְׁמִשָּׂא (צ"ל וְסִיחָרָא), (תַּהֲלִים יט ו) וְהוּא כְּחָתָן יוֹצֵא מִחֶפְתּוֹ, וְאִיהוּ יִשִּׁישׁ כְּגַבּוּר לְרוּץ אֶרְחִין בְּרַקִּיעָא, יִצִּיץ לְגַבְיָהּ וְהִיא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ב ט) מִשְׁגִּיחַ מִן הַחַלּוֹנוֹת מִצִּיץ מִן הַחֲרָפִים, לְאַסְתַּפְּלָא לְגַבְיָהּ בְּרַקִּיעָא (דף קמח ע"א) דְּאִיהוּ (ס"א דָּא אִיהוּ) יִשִּׁישׁ, מֵאֵי כְּגַבּוּר, מַה גְּבוּרָה עֲבִיד בְּהֵאֵי, אֶלָּא תְרִין עֲשָׂר מִשְׁקוּפִין אִית בְּרַקִּיעַ, וְכֻלָּהוּ חֵיילין מְקַטְרָגִין לְגַבְיָהּ נְטוּרֵי תְרַעִין, שְׁמִשָּׂא מִתְעַטְרָא בְּאַתְוֹן דְּתַפְלִין דְּאִיהוּ שֵׁם יְהו"ה, וְאַתְלַבֵּשׁ בְּגַבּוּרָה, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מב יג) יְהו"ה כְּגַבּוּר יֵצֵא, וְדָא אִיהוּ יִשִּׁישׁ כְּגַבּוּר לְרוּץ אֶרְחָ, וְכַקַּע חַלּוֹנוֹת פְּלָהוּ דְרַקִּיעַ, וְעֲבִיד תְרִין עֲשָׂר אֶרְחִין, כְּמָה דְעֲבַד מִשָּׂה עַל יַמָּא, וְדָא אִיהוּ לְרוּץ אֶרְחָ, וְכַגִּין דְּנְטִיל בְּקַדְמִיתָא מְגַבּוּרָה, שְׁמִשָּׂא נְפִיק סוּמְקָא.

לְבַתַּר אַתְלַבֵּשׁ בְּחָסֵד דְּאִיהוּ תְנוּרָה, וּבִיָּה אַשְׁתַּכְּףַר רֻגְזִיָּה דְשְׁמִשָּׂא, יְרוּק הוּא מְסַטְרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, וְכַד אַתְלַבֵּשׁ (נ"א אַתְלַבֵּשׁ) בְּחָסֵד בְּנִהוּרָא חוּרָא, מְנִיָּה יְהֵא נְהִיר לְסִיחָרָא, מְקַצֵּה הַשְּׁמִים מוֹצֵאוֹ, דָּא עַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, קַצֵּה דִילָהּ צְדִיק, וְתַקּוּפַתּוֹ עַל קַצוֹתָם תְרֵי סְמִכֵי קָשׁוּט, וּבְהוּן אֵין נְסִתָּר מִחֶפְתּוֹ, דָּא שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה דְאִיהִי חֶמְהָ, מִן תַּמָּן יִצְטַבַּע בְּגוּוֹן יְרוּק דְּאִיהוּ רַחֲמֵי, בְּתַהוּא זְמַנָּא מְסַתְפְּלִין שְׁמִשָּׂא וְסִיחָרָא כְּחָדָא, וְאֵין נְסִתָּר מִחֶפְתּוֹ, דְּאִיהִי חוּפָּה דִילָהּ.

ובנה הוא זמנא נטלת היא מתלת גוונין, לאתפארא קדמיה בתלת גוונין דעינא, דאינון חנוור סומק ירוק, ובנה הוא זמנא איהו יימא לגבה, (שיר ו ה) הספי עינך מנגדי שהם הרהיבונני, מוקדין לי בשלהובין דרחימו דילך, ובוצינא קדישא תרין עינין אנון תרין לוחין יקירין דאורייתא, דאתמר בהון (שמות לא יח) לחת אבן פתובים באצבע אלהי"ם (שם לב טו) פתובים משני עבריהם, ומרקמאן מתרין עשר גוונין מהאי סטרא, ומתרין עשר גוונין מהאי סטרא, דאינון ארבעה ועשרין סטרין, ועלייהו אתמר (שם) מזה ומזה הם פתבים, וז"ה וז"ה תרין זמנין ארבעה ועשרים ספריים.

ואינון תרין עשר אנפין ותרי עשר גדפין דחיוון, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א ו) ופני אריה אל הימין לארבעתם גוון חנוור דעינא, ופני שור מהשמאל לארבעתם גוון סומק דעינא, ופני נשר לארבעתם אינון גוון ירוק דעינא, דאתמר (שם) וארבעה פנים לאחד וגומה, וארבע פנפים וגומה, הא ארבעה ועשרים, גדפין אינון פנפי עינא, ועלייהו אתמר מזה ומזה הם פתבים, וחיוון בהון פתיב (ישעיה ו ג) וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהו"ה עבאו"ת מלא כל הארץ כבודו, זה אל זה ודאי, פגוונא דלוחין דאורייתא דאתמר בהון פתובים משני עבריהם מזה ומזה הם פתובים, לחות אבן פתובים וגומה, לחת אבן, מאי אבן, דא אבן השתייה, שפמנה השתת העולם, והיא בת עינא, עלה אתמר (זכריה ג ט) על אבן אחת שבעה עינים, ואינון שבעה גלדי עינא, ועלייהו אתמר (תהלים קיט קסד) שבע ביום הללתיך, ודא מלכותא קדישא, דאתמר בה (שם קיח כב) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה, מאי הבונים אלין אינון מארי מתניתין דאינון פנאן בנינין דעלמא, ופוסקי הלכות, דמאסו בה בגלותא, אתמר בה היתה לראש פנה, בגין דאיהי הלכה למשה מסיני קבלה למשה, ומה דהות בת עינא אוכמא, מינה ובה יהא קודשא בריך הוא נהיר עלמא, בגין דאיהו נהיר בה.

ועינין דנהרין באורייתא, עלייהו אתמר (שם קמה טו) עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו, ועריך בר נש לאתעסקא בהון תדיר ערב ובקר וצהרים תמיד, לאסתכלא בה קודשא בריך הוא בעינוי, הדא הוא דכתיב (דברים יא יב) תמיד עיני יהו"ה אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה, ואוליפנא תמיד מתמיד, תמיד דערב ובקר, מתמיד דתמיד עיני יהו"ה אלהיך בה, והא תמיד דערב ובקר דקריאת שמע איהו, אלא מפאן אוליפנא דמאן דקרי קריאת שמע ערב ובקר בכל יום תמיד, כאלו קיים והגית בו יומם ולילה באורייתא, הדא הוא דכתיב (יהושע א ח) לא ימוש ספר התורה הזה מפיהך והגית בו יומם ולילה, וספר תורה (דף קמה ע"ב) איהו עין, תרי

כַּנְפֵי עֵינָא תְרִי לוחי, וְעַלְיֵיהּ אַתְמַר תְּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֵי"ךָ בְּהַ מִּרְאשֵׁית הַשָּׁנָה, וּמֵאֵי בְּהַ, בְּבֵת עֵינֵי דְאֵיְהִי שְׂכִינְתָא, וּכְנָפֵי עֵינָא עַלְיֵיהּ אַתְמַר (תהלים קיח יט) פְּתַחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק, תִּלְת גְּוֹנִין כָּלָל וּפְרָט, וּכְלָל וְאֵינֹן אֵהִי"ה אֲשֶׁר אֵהִי"ה, דְאֵינֹן כָּלָל בְּכָל אֹרְיִיתָא, אֵהִי"ה כָּלָל, אֲשֶׁר פְּרָט, אֵהִי"ה כָּלָל. קְרִיצִין דְעַל עֵינִין, עַלְיֵיהּ אַתְמַר (שיר ה יא) תִּלְתְּלִים שְׁחֹרֹת כְּעֹרֵב, וְאֵינֹן תִּלְיֵי תִלְיִים. מְצַחָא דְעַל עֵינִין בְּהַ צִּיץ נְזַר הַקֶּדֶשׁ, מְרוּקָם בְּגֹוֹנִין וְצִינְרִין דְבֵי מְקַדְשָׁא דְלַעֲלָא, וְצִינְרִין דִּילְהַ שְׂרַטוּטִין בְּפֹתֵינָא וּבְאֹרְכָא, מְנַחֵן דְקִיקִין מְנַחֵן רְבֵרְבִין, וְעַלְיֵיהּ אַתְמַר בְּמִקּוּם שְׂאֲמֵרוּ לְהַאֲרִיךְ אֵינוּ רִשְׁאֵי לְקַצֵּר, לְקַצֵּר אֵינוּ רִשְׁאֵי לְהַאֲרִיךְ, לְהַאֲרִיךְ מִסְטָרָא דְו', לְקַצֵּר מִסְטָרָא דִי'.

אַנְפֵי דְמִטְרוּנֵינָא, אֵינֹן מ"ט אַנְפִין טְהוֹר, נְהֵרִין כְּשׁוֹשְׁנָה חֲנוּר וְסוּמְק, נְטִלִין מִימֵינָא וְשִׁמְאֵלָא, גְּוֹן חֲנוּר בְּלִיבֹן דְעַנְוָה, סוּמְק בְּשֵׁת דְדַחִילוּ, יָרָא בְשֵׁת, כַּד אַתְחִזְרוּ יְרוּקִין, הָא חָתָן דִּילְהַ אֶסְתַּלַּק לְגַבֵּי חֲמָה דְאֵיְהִי אֵימָא עֲלָאָה, וּמֵאֵלִין תִּלְת גְּוֹנִין דְאַנְפִין תִּלְיִין שְׁבַעִין וְתֵרִין אַנְפִין כְּחֹשְׁבֹן חֶסֶד, וּבְהוֹן יר"ו אַתְנוּן כְּחֹשְׁבֹן גְּבוּרָה, וְדָא אֵיהּ רָזָא דְוִיעְבֵר יְהוָה, רָזָא דְעִיבֹר, נְהִיר בְּהוֹן לְגַבֵּי כְּלָה בְּאַרְבַּע אַנְפִין, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (יחזקאל א ו) וְאַרְבַּעַה פָּנִים לְאַחַת, וְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא אֵיהּ וְא"ו עֵיבֹר הַשָּׁנָה, דְאֵית בְּהַ תִּלְת עֶשֶׂר יְרַחִין, וְאֵינוּן וְאֵיהִי בְּרֵאשֵׁי תִיבִין וְ"הוּ א"נִי וְ"הוּ, וּבִיָּה אֵיהּ אִשָּׁה (נ"ל אִישׁ) וְאֵיהִי אִשָּׁה עוֹבְרָה, סוּד הָעֵבֹר יְסוּד, דְאֵיהּ יְסוּד טְפָה, דְמִינָה אַתְעַבְדַּת עֵבֹר, דְאֵיהּ וְא"ו, דְהָא וְא"ו בְּלָא טְפָה לֵית לָהּ עֵבֹר, וְדָא אֵיהּ מוֹחָא דְתַמְן חֲכָמָה.

וְא"ו אֵיהּ חוֹטְמָא מִתְתַּקְנָא בְּאַנְפִין, עַלְיֵיהּ אַתְמַר (בראשית ב ז) וַיִּצַּר יְהוָה אֱלֹהִים, וְנִהְרִין בְּחֲנוּר וְסוּמְק, וְחוֹטְמָא דְאַזְלָא בְּאַרְח מִיִּשְׂר אֵיהִי חוֹתָם אָמַת, וְאַם לֹאוּ אֵיהִי בְּאַרְח קְשׁוּט לֹאוּ אֵיהִי חוֹתְמָא דְגוּשְׁפִּנְקָא דְמִלְכָא, וּבְגִין דָּא צִינְרָא דְמִטְרוּנֵינָא דִיּוֹקְנָא דִילְהַ דְחוֹטְמָא, מִתְתַּקְנָא בְּאַנְפִין וּבְאַרְח מִיִּשְׂר עַל אַנְפִין, וְתֵרִין נוֹקְבִין דְחוֹטְמָא תְרִי נְבִיאֵי קְשׁוּט, פּוּמָא בְּרֵתָא דְמִלְכָא, וּבְהַ לְשׁוֹן לְמוּדִים דְאֵיהּ צְדִיק, וְעַלְהַ (נ"א וְעַלְיֵיהּ) אַתְמַר (שיר ד ג) כְּחוֹט הַשָּׁנִי שְׁפֹתוֹתֶיךָ וּמְדַבְּרֶךָ נְאוּהָ בְּאֹרְיִיתָא, פּוּמָא כָּלְלָא דְכְּלָא, מִינָה קוּל וְדְבוּר דְאֵינוּן וְ"ה, מִינָה הֶבֶל דְאֵיהִי ה', פּוּמָא דְקִיקָא סְתִימָא בְּאוֹת י', מִתְתַּקְנָא בְּשִׁמְא דִיהו"ה, וּבְגִין דָּא כְּחוֹט הַשָּׁנִי שְׁפֹתוֹתֶיךָ וּמְדַבְּרֶךָ נְאוּהָ.

צְוֹאֲרָה כְּמַגְדֵּל הַשֵּׁן (שם ז ה), דָּא יְרוּשְׁלָם, עַלְהַ אַתְמַר (שם ד ד) כְּמַגְדֵּל דְדוּד צְוֹאֲרָה, תְּכַשִּׁיטִין דִּילְהַ כְּהַנִּים לְוִיִּים יִשְׂרָאֵלִים, בְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת דָּא צְדִיק דְאֵיהּ תֵּל שְׁחַפְל פּוּנִים בּוּ, פְּנוֹת דִּילְהַ תְּרִין נְבִיאֵי קְשׁוּט, דְשְׂכִינְתָא וְדָאֵי אֵיהִי יְרוּשְׁלָם, תְּכַשִּׁיטִין דִּילְהַ תִּלְת אַבְתָּן, חֲרוּזִין דִּילְהַ תְּרִי סְמְכֵי קְשׁוּט.

דבר אחר צוארף דא אורייתא, תכשיטין דילה רמ"ח פקודין דילה, חרוזין וקמיעין דילה אינון ממנן על שם"ה לא תעשה, דנטרין לה בהון, וכד אסתלק צואר בתכשיטין דילה לגבי חתן, פמה ריחין טבין סלקין בה, הדא הוא דכתיב (שם ג 1) מי זאת עולה מן המדבר, דא טורא דסיני דאיהי צואר עלמא, (שם) מקטרת מר דא קודשא בריה הוא, דאתמר ביה (שם ד) אלה לי אל תר המור, ולבונה דא סיתרא קדישא, עלה אתמר ואל גבעת הלבונה, מפל אבקת רוכל דא צדיק, דאיהו כל פליל בכלא.

דבר אחר צוארף דא אורייתא דבעל פה, הלכה למשה מסיני, מקטרת מור אמר מר, ולבונה לבון תהלכה, מפל אבקת רוכל דא צדיק דאית ביה מפל מינים, ודא נהיר לה לאורייתא דבעל פה, ומיד (דף קמ"א ע"א) דאיהי מתקשטא בכל מיני תכשיטין, ירושלם דאיהו צואר עלמא, קודשא בריה הוא אסחר לה, הדא הוא דכתיב (זכריה ה ט) ואני אהיה לה נאם יהו"ה חומת אש סביב, ואיהו מחבק לה בתרין דרועין, הדא הוא דכתיב (שיר השירים ב ו) שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני.

וידין דמטרוניתא פלה קדישא, אינון רשימין פלהו בשמא דיהו"ה, פגוונא דא (אמר המגיה הלשון מוטעה ונ"ל שהלשון כד) בכף י', בחמש אצבען ה', בדרועא דילה ו', בכתף דילה ה', בכתף דילה מצניירין פמה שרטוטין פענפין דאילנא דחיי, לרשמא ביה דאיהו עין החיים, הדא הוא דכתיב (משלי ג יח) עין חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר, מימינא דילה אתיהיבת אורייתא דבכתב, משמאלא דילה אורייתא דבעל פה, ובאן אתיהיבו בתרין לוחין, דאתמר בהון (שיר ד ה) שני שדיף פשני עפרים תאמי צביה.

ועוד ו' איהו אורייתא דבכתב, דאתיהיבת בתרין דרועין דאינון שית פרקין, ובאן אתיהיבת בתרין לוחין, דאינון שני שדיף, ואינון י' (ובהון צורת ז'), ובהון צר, הדא הוא דכתיב וייצר, ואינון בתולין דעלימתא דאיהי אורייתא דבעל פה, דאתמר בהון (שמות לב ט) וישפר אתם תחת הקר חתן דילה, ההוא דאמר (דברים כב כ) לא נמצאו בתולים לנערה (שם ט), וענשו אותו מאה כסף אליו מאה ברכאן (שם), ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה בגלותא כל ימיו.

שבחא דגופא, (שיר ז ח) זאת קומתך דמתה לתמר, ומאן דינדע שעור קומה דילה איהו ירית עלמא דאתי דאיהו ו', דאתמר ביה (ירמיה יז יג) מקנה ישראל יהו"ה, מקנה דאיהו קומה דילה שעור דילה, שעור קומה דא צדיק, דאתמר ביה (תהלים צב יג) צדיק בתמר יפרח, ועלה אתמר דמתה לתמר.

דְּאֵתְמַר בְּהַ, (שמות טו כז) וַיִּבְאוּ אֱלִימָה וְשֵׁם שְׁתֵּימָה עֲשִׂרָה עֵינַת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים, תְּרִין עֶשֶׂר עֵינֹת אֱלִין אֵינֹן תְּרִין עֶשֶׂר פְּרָקִין, דְּאֵינֹן שִׁית בְּתִרִין דְּרוּעִין וְשִׁית בְּתִרִין שׁוֹקִין, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שיר השירים ה יד) יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמַלְאִים בְּתַרְשִׁישׁ, מַאי בְּתַרְשִׁישׁ בְּתַרִי שִׁישׁ, בְּתִרִין דְּרוּעִין שִׁית פְּרָקִין, וְכֵן שִׁית אַחֲרָנִין בְּתִרִין שׁוֹקִין, (שם טו) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שִׁישׁ, אֱלִין אֵינֹן י"ב עֵינֹת מַיִם. שִׁבְעִים תְּמָרִים דִּי בְּהוֹן צְדִיק פְּתָמָר יִפְרַח הָא אֵינֹן חֲמִשׁ אֶצְבָּעָאן, וּבְהוֹן תְּלִיסַר פְּרָקִין, אֵינֹן ח"י, וְכֵן ח"י בְּיַד יָמִין, תְּלַתִּין וְשִׁית, וְכֵן ח"י בְּתִרִין רַגְלִין, הָא ע"ב, (אמר המגיה תימה כי הפרקין ארבער ואיך אמר תלסר), שִׁבְעִין דְּלְהוֹן שִׁבְעִין תְּמָרִים, תְּרִין צְדִיקֵי פְתָמָר יִפְרַח בְּהוֹ.

וּבְהוֹן פְּתִיב (שם טז) מַה יָפוּ פְּעַמֵּיהּ בְּנַעְלִים בַּת נְדִיב, נַעְלִים דִּילָהּ נְעִילַת הָחַג וְנַעֲלַת הַפֶּסַח, וְלֹא צָרִיךְ לְאֵתְחַזְּאָה קָדָם נַעְלִים דְּחוּל, דְּאֵינֹן שְׂאוּר וְחֲמִץ, וְעֲלִיָּהּ אָמַר לְמֹשֶׁה (שמות ג ה) שֶׁל נַעֲלִיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ, דְּתַרוּמָה וְחוּלִין פְּגוּוּנָא דָא לֹא צָרִיךְ לְאֵתְעַרְבָּא תַרוּמָה בְּקֹדֶשׁ, וְכֵן מְלָאכָה דְּחוּל לֹא צָרִיךְ לְאֵתְחַזְּאָה קָדָם מְלָאכָה דְּקֹדֶשׁ דְּאֵיָּהּ מְלָאכַת הַכֹּהֲנִים, וְכֵן אִשׁ דְּחוּל לֹא צָרִיךְ לְאֵתְחַזְּאָה בְּשִׁבְתָּ קָדָם אִשׁ דְּקֹדֶשׁ, דְּכֻלְּהוּ חוּל וְאַחֲרָנִין קֹדֶשׁ, וּבְגִין דָּא מְנִי הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל.

הָא צִיּוֹן דְּאֵיָּהּ שְׂכִינְתָּא נִפְקָא בְּכָל קְשׁוּטִין דִּילָהּ, וְכָל עֲלָמָא מוֹרִין לָהּ בְּאַצְבָּע, הָדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה לג כ) חִזָּה צִיּוֹן קְרִית מוֹעֲדֵנּוּ, וְחַתָּן נָפִיק מְעוּפָר לְגַבְהָ, וְכָל עֲלָמָא אָמַרִי (שיר ג יא) צְאִינָה וְרֵאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמַלְּךָ שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה שְׁעִטָּרָה לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חַתּוּנָתוֹ וּבְיוֹם שְׂמִחַת לְבוֹ, חַתּוּנָתוֹ שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה, שְׂמִחַת לְבוֹ שְׂכִינְתָּא תַתָּאָה, יוֹם דְּתַרְוִיָּהּ עֲמוּדָא דְּאֶמְצַעִיתָא, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא הָא בְּלָה מִתְקַשְׁטָא לְגַבֵּי בַעֲלָה דְּאֵיָּהּ יְהו"ה, בְּרָא דְמַלְפָּא. (דף קמו ע"ב).

תקונא שבועאה

(זהו תקון כז)

דָּא אֵיָּהּ בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִי"ם, בְּרֵאשִׁית אָבָא וְאִמָּא, יְהו"ה אֱלֹהֵינּוּ, בְּרָא יְהו"ה, בְּרָא דְאָבָא וְאִמָּא, אֱלֹהִי"ם בְּרֵתָא, וְעֲלִיָּהּ אֲתָמַר (ויקרא יט ג) אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ, (שמות כ יב) פֶּיַד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ, אָבִיךָ דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִמֶּךָ דָּא שְׂכִינְתָּא, דְּחִילוֹ דִּילָהּ בְּפִקּוּדֵין דְּלֹא תַעֲשֶׂה, אוֹקִירוּ דִּילָהּ בְּפִקּוּדֵין דְּעֵשָׂה, וְכָל אֵינֹן דְּמִקְיָמִי פִקּוּדֵי דְּעֵשָׂה עֲלִיָּהּ אֲתָמַר (שמואל א ב ל) כִּי מְכַבְּדֵי אֶכְבֵּד, וְאֵינֹן דְּעֵבְרִין עַל לֹא תַעֲשֶׂה עֲלִיָּהּ אֲתָמַר וּבְזֵי יִקְלוּ. אָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא רַבִּי רַבִּי, וּמָה הוּא אוֹקִירוּ

ובגיון לקודשא בריה הוא בפקודין דעשה ולא תעשה, אלא בודאי פד שכינתא איהי בגלותא, כל מאן דעביד מצוה לאקמא לה מן גלותא, פאלו אוקיר לקודשא בריה הוא. למלכא דתוה ליה קטטה עם מטרוניתא, וארמא לה מן היכליה, ואיהי אזלת לגבי שכינתא, והלא כל מאן דמקבל לה בביתיה ואוקיר לה (ודאי אוקיר למלכא), ועאיל שלם בינתא ובין בעלה, הלא כל יקרא דעביד לה למלכא עביד, דאם מלכא פעם עלה זמנא חדא או תרין, יהא ליה שלם עמה ויחזיר לה לביתיה, ואיהו שאיל לה מאן אוקיר לה או מאן זלזל בה, או אם תריה לה למלכותא אחרא.

פגוונא דא קודשא בריה הוא תריה לה לשכינתא, וארמי לה מביתיה, הדא הוא דכתיב (ישעיה נא) ובפשעיכם שלחה אפכם, והלא כל מאן דאוקיר לה בגלותא לקודשא בריה הוא אוקיר, או מאן דמזלזל בה לקודשא בריה הוא מזלזל, ובגין דא פי מכבדי אכבד ובזוי יקלו, דאף על גב דקודשא בריה הוא זבין לה בחובין דבנתא בגלותא רביעאה, איהו נטיר לה ואיהו יפרוק לה, ורזא דמלה (שמות כא ז) וכי ימפור איש את בתו לאמה לא תצא פצאת העבדים, אלא תפוק בת חורין, בגין דבגלותא קדמאה דלא הות לה בעלה דאיהי אורייתא חירו דילה, לא נפקת לה בת חורין, ונפקת בחפזון פעבדה דברח מרבוניה ולא אית לה שטר חירו, אבל בפורקנא בתרייתא דאית לה בעלה דאיהו בן חורין, לא תצא בחפזון ולא תצא כעבדין, דאתמר בהון עבדים היינו לפרעה במצרים, אלא תפוק בת חורין, ובגין דא כי ימפור איש את בתו לאמה לא תצא פצאת העבדים.

ומגלן דאורייתא איהו חירות, הדא הוא דכתיב (שמות לב טז) והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת, ואיהו יהא לה בפורקנא בתרייתא חרות ממלאך המות, דלא ימות משיח בן אפרים, חרות משעבוד מלכות דלא ישתעבדון בה ובבנתא לעלם, ויהא לה חירו ולבנתא מפל מרעין בישין דעלמא דאינון ערב רב, וישראל דאינון מסטרא דההוא נער או מפרסא קדישא, אף על גב דהוון מחוייבין בכמה חובין, כמה דאמרין אין בן דוה בא עד שיהיה דור שכלו זכאי או פלו תייב, אתמר בהון (שם כא ח) אם רעה בעיני אדוניה אשר לא יעדה, עם כל דא והפדה בגלותא, ולא ימשול למוכרה בגלותא, בבגדו בה, בגין דבגדו בעבודה זרה.

ועוד כי ימפור איש את בתו לאמה, דא נשמתא קדישא, דמכר לה בגופא דאיהו אמה דילה, ואתמר (משלי ל כג) ושפחה פי תירש גבירתה, פד תפוק מגופא לא תצא פצאת העבדים, דאינון נפשות דאינון משותפין עם גופא תתאה, דהנאה דלהון לאו

איהי לעלמא דאתי, לאשתדלא באורייתא דאיהו חירו ממלאך המות, אלא לירתא לעלמא דין, ובגין דא נשמטא דאיהי אשתדלא באורייתא, לא תעא כעאת העבדים מגופא בדוחקא, כנשמטא דעם הארץ דאיהי עבה, אלא תיפוק בר חורין ממלאך המות.

תקונא תמינאה

(זהו תקון כ"ח)

בראשית, (דף קמז ע"א) דא באר (נ"א באר שית), ואינון תרין, חד (במדבר כא א) באר הפרוה שרים פרוה נדיבי העם, חד איהו באר דאתמר בה (בראשית כו כא) ויריבו גם עליה, ותנינא באר אחרת ולא רבו עליה, באר דרבו עליה דא אורייתא דבעל פה, דאתמר בה (שם כ) ויריבו רועי גרר עם רועי יצחק לאמר לנו המים, אלין מקשין על אלין, ואלין חולקין על אלין, אלין מטחרין ואלין מטמאין, אלין פוסלין ואלין מכשירין, אלין אוסרין ואלין מתירין, בשית סטרין, ואינון בראשית פרא שית וכו'.

תקונא תשיעאה

(זהו תקון כ"ט)

בראשית פרא שית סטרין דאסור וחתר בדקאמרן, ועליה אתמר (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא פח אדנ"י, ואיהי כ"ח אתון דעובדא דבראשית, בהאי (נ"א דאיהו) כ"ח תלמידי חכמים (בראשית כו כב) ויחפרו באר אחרת ולא רבו עליה, דאיהי הלכה למשה מסיני קבלה למשה מסיני, ומשה בגינה בזמנא דאמר ליה קודשא בריה הוא אין שלום בעירך, אמר ועתה יגדל נא פח אדנ"י, ואיהי תלמוד דאתמר למשה, משה קבל תורה מסיני, משנה שפחה דילה, דא אתעביד להלכה דאיהי פרתא דמלכא לבושא, וברתא דמלכא איהי בת קול מלגא, ובריתא איהי שפחה לה מלכה, ואלין תרין סמכין לה לברתא דמלכא בגלותא משנה ובריתא.

ואית שפחה בישא דאתקריאת שטנה, הדא הוא דכתיב (בראשית כו כא) ויקרא את שמה שטנה, אתתא דנחש דאיהו שטן, ודא איהו מחלקת וקושיא, ועלה אתמר (שמות א יד) וימררו את חיהם בעבודה קשה, וידאי דא איהו קושיא, בחומר דא קל וחומר,

דא נחש עקלתון מחלקת, זמנא איהו קל בשעבודא דישראל כד חובין קלין עליהו,
וזמנא דאיהו חמור כבד, ומסטרא דיליה (שם ה ט) תכבד העבדה.

ונחש איהו אזיל בקושיא ומחלוקת, כגוונא דגלי ימא, כגוונא דא כד חשיב פר נש
דאיהו בקושיא ומחלקת לתתא בסיפא דמתניתין, אנשכח לה ברישא, וכד חשיב
דאיהו ברישא, אנשכח לה בסיפא, ולבתר פליג באמצעיתא דמתניתין, ויחפרו באר
אחרת דא פסיקתא, דתמן פסקי הלכה ואיהו תרוץ, ולא רבו עליה ויקרא שמה
רחובות, ואלין פסקין ותרוצין אינון לבנים, דאינון לבון ההלכה, ודא איהו ובלבנים,
ובכל עבודה בשדה ודאי דא ברייתא, דעלה אתמר (דברים כב כז) פי בשדה מצאה
וגומר, את כל עבדתם זו משנה, שפחה תניינא לברייתא, אשר עבדו בהם בפרה,
הכל תלוי עד שיבא אליהו, דא שפחה תליתאה דאיהי אקרי עבודה (עיבוד ה). קם
ינוקא חדא, פתח ואמר (איוב לב ו) צעיר אני לימים ואתם ישישים.

תקונא עשיראה

(זהו תיקון ל')

ב"ראשית ב"רא א"להים דא כב"א, ואינון תלת כבי דאתרמיזו בתלת אנפין ברא"שית
ב"רא א"א"להים, ועלה אתמר (שמות כב ח) על כל דבר פשע על שור על חמור דא כבא
קמא, על שיה על שלמה דא כבא מציעא, על כל אבדה אשר יאמר פי הוא זה דא
כבא בתרא, על שור ביה מתופחים מארי מתניתין דא עם (ד קמ טז ע"ב) דא, ואית שור
ואית שור, שור תם ושור מועד, ואית חמור ואית חמור, ועל אלין דסטרא דמסאבו
אתמר בהון (דברים כב י) לא תחרוש בשור ובחמור יחדו, ויעקב כגנייהו אמר (בראשית לב
ו) ויהי לי שור וחמור, צאן דא שיה דאתמר ביה על שיה, ועבד ושפחה דא איהו על
כל אבדה.

ושור מועד, ארבעה ועשרים תולדות הנזיקין תליין מניה, וכלהו תליין מארבע אבות
דאינון קרו וישן וגוף ורגל, נגיחה בקרו, שן דהוה אכיל בגול, רבצה כגופא על מאני
ותבר לון, ולית מאני אלא תלמידי חכמים, וכן הזיק ברגליו, וכלהו במתניתין אתמר,
חמור איהו חמור בחומרא דמתניתין, ותלמיד חכם דשליט עליה אתמר ביה עני
ורוכב על חמור, ומאי ניהו דשליט עליה, חכם מופלא ורב רבנן דא שליט עליה,
אבל אחרא איהו מחמרא בתריה בחומרא דמתניתין, וכן שור נגח לון בקושיא,
ונשיד לון, ורביץ עליהו ותבר לון, ודא איהו מחלקת, וכן ברגל תבר מאני, ובגין דא

בְּשׁוֹר וּבַחֲמוֹר דְּאִינוּן מִמֶּנּוּ דְּעֵשׂוּ וַיִּשְׁמַעֲאֵל, יתון רכיבין עלייהו תריין משיחין ושלטין עלייהו, ומארי מתניתין שלטין עלייהו, ועלייהו אמר יעקב ויהי לי שור וחמור השליט עלייהו, בתלמודא ובמדד'רשים, ובקשירו דתפלין וציצית שליט עלייהו, דאינון מועדים לקלקל, דאתמר בהון (שמות א יד) וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים.

מִיַּד נִפְק קָלָא וְאָמַר, אֲנָחוּ לִיה לִינוּקָא וַיִּסְלִיֵק לְאַתְרֵיהּ, דְּהָא שְׁתִּין הִלְכוֹת דְּאִינוּן שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת תְּלִין בְּאִירָא, וְאִיהוּ אֲתִי לְסִלְקָא לֹון לְאַתְרֵיהּ, מִיַּד פָּרַח וְלֹא חֲזוּ מִיַּד, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְדָאִי דָּא אִיהוּ תִינוּק יוֹנֵק מִשְׁדֵּי אָמוּ, וְדָא נָעַר, דְּאִיהוּ אֲנָהִיג אַרְבִּין בְּיָמָא, דְּאִינוּן תְּלִמִּידי חֲכָמִים דְּאִזְלִין בְּיָמָא דְּאִזְרִייתָא, בְּאַרְבַּע רוּחִין, דִּי בְּהוֹן אֲתַמַּר (יחזקאל לו ט) כִּה אָמַר יְהוָה מְאַרְבַּע רוּחוֹת בְּאֵי הָרוּחַ, וְאִית אַרְבַּע רוּחִין אַחֲרֵינוּן מִסְטָרָא דְּשִׁטָּן דְּאֲתִין בְּקוּשְׂיָא וּמְחִלּוּקָתָא, וְטַבְּעִין סְפִינוֹת דְּאִינוּן תְּלִמִּידי חֲכָמִים בְּיָמָא דְּאִזְרִייתָא, וְלֹא יִכְלִין לְנַפְקָא מִתַּמָּן, וְגַלְגְּלִין סְלִקִין וְנַחֲתִין בְּהוֹן.

אֲדַהֲכִי הָא יְנוּקָא קָא נָחִית, פִּתַּח וְאָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא פִּתַּח פִּיךָ בְּאִזְרִייתָא, דְּהָא פִּימָךְ אִיהִי סִינִי, קָלִין וְהִבְלִין דְּנַפְקִין מִפּוּמָךְ עֲלִייהו אֲתַמַּר (שמות כ יח) וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת הַלְּפִידִים וְגוֹמֵר, וְכִלְהוּ צִיִּיתִין לְמַלּוּלָךְ עֲלֵאִין וְתַתְּאִין, דְּאִינוּן שְׁתִּין רַבּוּא דְּמְתִיבְתָא עֲלָאָה, וְשְׁתִּין רַבּוּא דְּמְתִיבְתָא תַתְּאָה, וְאֲנַתְּ אִיהוּ בְּדִיוֹקְנָא דְּמֵאָרְךָ, דְּבוֹזְמָנָא דְּפִתַּח בְּאַנְכֵי שׁוֹר לֹא נָגַח אַרְיָה לֹא שָׂאג עוֹף דְּאִיהוּ נִשְׂרָא לֹא פָּרַח, וְכָל חִיָּילִין דְּתִלְיִין מְנִייהו בְּכָרְסֵיָא יִקְרָא, וְאַדָּם לְשַׁבַּת עַל כָּרְסֵיָא דְּאִיהוּ קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, אִיהוּ צִיִּית לְמַלְיִן דִּילָךְ, בְּגִין דְּמִטְרוּנִיתָא דִּילָךְ דְּאִיהִי אִזְרִייתָא קְדִישָׁא סְלִיק בְּפּוּמָךְ.

תקונא אחת עשרה

(זהו תיקון ל"א)

מִיַּד פִּתַּח וְאָמַר, בְּרֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית, וְאִינוּן שִׁית יָמִים בְּרֵאשִׁית אֱלֹהִים מֵאֵי אֱלֹהִים יָמָא שְׁבִיעָאָה, וְרִזָּא דְּמַלְאָה (קהלת א יז) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם, וְהַיָּם אֵינֶנּוּ מָלֵא. עֲלֵאִין שְׁמַעוּ, נוֹנִין דְּרַחֲשִׁין בְּיָמָא דְּאִזְרִייתָא, עֲלָה אֲתַמַּר (תהלים קד כה) שֵׁם רַמְשׁ וְאִין מִסְפֵּר חֵיוֹת קַטְנוֹת עִם גְּדוֹלוֹת, וְכִלְהוּ שְׂאֵגִין עַל טְרַפִּין, וְשִׁכְיַנְתָּא אֲתַמַּר כִּה (משלי לא ו) וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֶק לְנַעֲרֹתֶיהָ, כָּל הַנְּחָלִים דְּאִזְלִין לְיָמָא הָא שְׁבַע אִינוּן, וְאִינוּן שְׁבַע נְעָרוֹת (דף קמח ע"א) הָרֵאוּיֹת לָתֵת לָהּ לְאִימָא קְדִישָׁא דְּאִיהִי בֵּת שְׁבַע, יָם אוֹקְיָנוֹס כְּלִילָא מִשְׁבַּע יָמִים, וְאִמָּאֵי אֲתַקְרִיאַת אוֹקְיָנוֹס, בְּגִין דְּכָל מִינֵי מִיָּא וְנוֹנִין וְרַחֲשִׁין

דלאו אינון דילה, ויתון לאעלא בה, איהי מקיא לון, ומתמן הם נשבים ללקת, פגוונא דתיבת גח דלא הנה מקבלא ממינא אחרא, אלא מאלין דמני קודשא בריה הוא, ובגין דא כל הנחלים דאינון תלמידי חכמים פלהו משתדלי באורייתא הולכים אל תים, ובעאן לאעלא לשכינתא, ואיהי לא מקבלא לון בגויה, אלא לאלין דמני קודשא בריה הוא לאעלא לגבה (נ"א בגויה), דאינון שבע רועים, ולשבתין דנפקין מנייהו, ולכל דאתין מסטרייהו ויתערבון בהון, ימא קבילת לון ויתערבון בגויה, אבל לאחרנין לא קבילת לון, ומתמן אינון נשבין ללקת.

דוהאי איהו ה' ימא, נחל דילה ו', כל אינון דירתין נשמתיין מן ימא ונחל דילה, בדחילו ורחימו די"ה, איהי קבילת לון, ואחרנין דלאו אינון חלק יהו"ה איהי לא קבילת לון, ודחיא לון מתמן, ומתמן הם נשבים ללקת. קמו פלהו ובריכו ליה, ואמרו: פומא דשכינתא, סיני סיני, זכאין אודנין דשמעין מלין אלין מפומך.

אמר המגיה ע"כ מצאתי, ואולי אלו הי"א תקונים הם בכלל השבעים אלא שלא הושמו איש על ידו לדגליהם, וכבר מצאתי לקוטים אחרים, ולפי שלבי אמר לי שאינם מכלל התקונים רק מאמרים מפוזרים מספר הזהר, הברלתי אותם לי למשמרת עד אשר אראה מה יהיו, ואם יהיה אלקים עמדי והנחני בדרך אמת עוד אוסיף להדפיס דברים יקרים ונוראים שלא נראו בגלוי עד היום הזה, וברוך י"י אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי שגלגל זכות זה על ידי.